

יא:

עין משפט
נר מצוה

נב א מ״י פ״א מהל'
נדרים הל' כ טו״ד
ס׳ רד:
נג ב מ״י שם הל״ט:
נד ג מ״י שם הלט״ו:

תוספות

[illegible]

תנאי חולין החולין כחולין בין שאוכל לך ובין שלא אוכל לך מוסר.
 וצבא שאוכל לך פשיטא דשרי וצבאל אוכל לך נמי נהי דל"ל הא
 גמרא שאוכל לך לא יאה חולין הא אוקמינן לה כר"מ דלית ליה מכלל
 אהא לאלא אהא שומע הן: לחולין שאוכל לך אסור. כך היא הגרסא
 בצרוב הנוסחאות. וקשיא טובא למה
 אסור והא משום מכלל לאו דלמה
 שומע לך צריכין למייתי שכי' ולר'
 ממוציא לית ליה וכי מימא לא צריכין
 למכלל לאו דכיון דלמא לא
 חולין על כרחיך קרבן הוי לימא דהא
 משום הכי אוקמינא לעיל ממני' דלא
 כר"מ אלמא אפי' צבי הא צריכין
 למכלל לאו אהא שומע הן. לפיכך יש
 מיי שאומר דלא גרסינן ליה הכא כלל.
 וואחרים אמרו לקיים הגרסא צבס
 הרב"ז ז"ל דלחלין גרסינן בלא וי"ו
 וימוש הכי מתסר דבחלת מודה
 קאמר: לחולין לא אוכל לך מוסר.
 צבין צו"י צין בלא וי"ו אחי שפיר כמו
 שגפרס בצמון: וקשיא לן והא
 גמרא ליה לר"מ מכלל לאו אהא שומע
 הן. דקא ס"ד דמשום הכי ר"מ אסר
 המשום דמשמע ליה לקרבן לא קרבן
 מיהא קאמר דהא יאה קרבן מה שלא
 אוכל משלך הא מה שאוכל יאה קרבן:
 וצ"ר אהא נעשה כאומר לקרבן יאה.

לדיון לקרבן משמע לקרבן ומשמע
אלא קרבן בכל דוכתא ודוכתא
מפרשין לישנא בגוונא דמנא חייל
גדריה והכא מפרש' דהכי קאמר
לקרבן יהא לפיכך לא אוכל לך הכא
גמי לימא לא חולין להוי כלומר אלא
קרבן לפיכך לא אוכל לך דאית לן
לפרושי למ"ד לחולין הכא ללא חולין
וכי תימא אפילו הכי היכי מנא חייל והא
ללאו אתא שומע דה"מ אוקיימנא לעיל
בסמוך מתניתין ללא כר' מאיר
לאו קושיא הוי דה"מ במתניתין דמסיים
בזה שאוכל לך אבל דמסיים לא אוכל
לך אסור משמע ואפילו לר' מאיר. הכא
שפיר טפי דהכי פריך דכי היכי דלמרינן
לקרבן יהא הכי גמי יימא לחולין יהא
דהיינו חלות תורה והכי גרסינן הכא
גמי יימא לחולין יהא לפיכך וכו': רב
אשי אמר הא דאמר לחולין הא דאמר
לא חולין וכו'. כלומר כולה ברייתא
רבי מאיר וכו' דאמר לא חולין לא אוכל
לך מותר מיירי דאמר לחולין בשב"א
תחת המה"ש הילכך ליכא למימר לא חולין
קאמר מאי ארמא חולין יהא שאלא אוכל
הא מה שאל אוכל הא מה שאוכל יהא
קרבן לית ליה לר' מאיר מכלל ללאו אתא
שומע הן. הא דאמר לחולין כלומר
בפתח הלמ"ד ומאי דאמר רב אשי הא
דאמר לאו דוקא דא לאו ברייתא יהא אלא
ה"ק הא דנציט למתסר ומדמיא לה לנהך
לקרבן לא אוכל לך קוקטטא קאמרת
כל שאמר לחולין בלמ"ד פתוחה. ה"פ
למאן דגרסינן בלמ"ד וכו' רב אשי היכי
מתוך דכי אמר לחולין בשב"א מתסר דה"ק
לחלות תורה יהא לפיכך לא אוכל לך
דומיא לקרבן לא אוכל לך דלסר רבי
מאיר דאמר לחולין בשב"א דאמר לא
חולין בשב"א דאמר לא חולין בשב"א

השקדן המצומצם לשונו ואי אפשר לפרשו בענין אחר היטב שיהיה
 חלות מודה הא ליה לר"מ מכלל לאו אחר שומע הן. ואי
 אפשר להאמר הכי קמינא מילתין שאוכל לך אסור הדרכה הוה ליה
 וסופיה ב"מ"ז ופתח וכל חדא ברוחא קמ"ל מיעתא קמ"ל דל
 אסור וסופיה ברוחא קמ"ל דכל היכא דאמר לחלין צפתא אע"פ
 לאו אהא שומע הן ובסתם מחנ"ג דהכא. אע"פ דלמרינן ב"מ
 לאו משום דס"ל לר"מ אלף דהא ליה לרוחא דמילתא גזירה משום
 דענה הרב אלפס ז"ל וכן פסק הרמב"ן ז"ל בהלכותיו: **בצויה קא**
נצוה שלמים קמיא. אחר זריקת דמים ומחית הדיתרא גבי' ככר של היתר
 מנא לאמר דבזיתירא קמפתים כלומר שיהא חוץ ממנו דמחית
 חוה ושמן שאסור מחמת נדרו. ולרייז לא קשיא דאי דמחית
 לזבחה זריקת דמים פקע ליה נדרא ואסורא דעמאלי דוחא ו

כל כנויי פרק ראשון נדרים

צין שאוכל קך צין שלא אוכל לך. צין שאמר חוהין שאוכל קך או
החולין שאוכל קך דהיינו ודאי מותר וצין שאמר חוהין שלא אוכל
לך או החולין שלא אוכל קך דמשמע חוהין מה שלא אוכל קך אכל
מה שאוכל קך לא ^(ו) הוי חולין אלא קרצין אפי' הכי מותר דלא
אמרין מכלל לאו אמה שומע הן.
דבר דמאמר "אני רואה חולין לך לך חולין"

חולין בין שאוכל לך
 תר⁽⁶⁾ לחולין שאוכל
 וכל לך מותר רישא
 ליה מכלל לאו אתה
 לחולין לא אוכל לך
 אוכל לך ר' מאיר
 לית ליה מכלל לאו
 רבי אבא געשה
 לא אוכל לך הכא
 חולין ליהוי לפיכך לא
 סבר לה כר' מאיר
 סבר לה כותיה
 לאו אתה שומע הין
 בן רב אשי אמר הא
 מר בלא⁽⁶⁾ לחולין
 אלא בקרבן: טהור
 (7) (8) בעי רמי
 זבחי שלמים לאחר
 קאמר בהדין לישנא
 כגון דמחית בשר
 דהיתרא גביה ואמר
 מתפס או בהיתרא
 שמע נותר ופיגול
 והא

היה כלומר לא קרצן הוא מה שלא אורכך כך אבל מה שאוכל
 להיות קרצן: ואמר ר' אבה נעשה כאומר ר'. דצפירוש מפרש
 שאינו רואה ליהנות ממנו ולא מכלל לאו אחת שומע הן הוא: אבה
 שמי. גבי לא לחולין לא אורכך כך אורכך מותר ליתרביה נמי ר' אבה
 הדיק לא לחולין ליהוי לפיכך לא אורכך כך כלומר מה שאמרת רואה
 להלאהכילני משלך לא לחולין היו אלה לקרצן לפיכך לא אורכך כך: האי
 דבריימא דלמרא לחולין לא אורכך כך מותר: סבר לה כווסיה
 בחדא וכו' ופלגי עליה בחדא בקרצן. וכי היכי דלמרא לא לחולין לא
 אורכך כך מותר הכי נמי היכא דלמרא לקרצן לא אורכך כך דלית ליה
 האי מירוצא דרבי אבה: דמשמע מה שאמרת ר' קרצן דלית ליה מכלל לאו
 אחתה שומע הן דכפרשית לעיל. וענין האי מירוצא דמרתנין לעיל
 בלא לחולין ליהוי וכו' הני מיילי היכא דלמרא לא לחולין אבל לחולין לא
 ממשמע לא לחולין: הרי עלי כבשר וזחי שלמים וכו'. אי דקאמר
 בזהאי לישנא בזהמירא קא מתפסין ופשיטא דמותר דשלמים לאחר
 זריקת דמים מותרין אפילו לבעלים: כגון דמחיס כבש חולין וכשר וזה
 משלמים. לאחר זריקת דמים: (ה) מי אמרינן צעיקרו קא מספסין.
 דצעיקר וזחי שלמים כמו שהיה לפני זריקת דמים שאסור: או. כדהשמיא
 ככמו שהיה עכשיו שהיא מותרת: סא שמע. דתנן נותר ופיגול ומשמע
 גמי כגון דמחיס כבש דהיתירא ונותר ופיגול ואמר ר' זא: כזה:
 והא

מזליה למיכר לה יהא חרות מודה מה שנה אובל הו מה שאובל
 יוא לך אי לחלין בלמ"ד פתוחה מני בריתא ומשמע לן דלא [חלין]
 מייתיגי מותר דלא חלין קאמר גרסה בעיני דמליעתא בלמ"ד ושכ"א
 דלא דמלר ללא ש"א א"י דמסיים בה לישנא דהיתריא דהיינו
 דמסיים בלישנא דאיסורא: ורעזין הלכה קטנין כ"י יהודה דלית לה
 טעין עה: דלחקין שמואל בגיטא דשכיב מרע אס מתי ואס לה מתי בגטא
 ד טעין דסבירא להו כר"מ ואי לא כפליה לתנאיה אחי למשרייה לעלמא
 דמתי (דכרי יב) ודס וצחקי ישקן והדר והבשר תאכל: דמתי **שכר**
מספיקו קא מספיקו שהיי קודם זריקת דמים. ואיכא דקשיא ליה
 יהא אכתי ליתסר דהא אסור לעטמאס מחמת גדרו מו אקשי והא איכא
 דו ראי היה שיהא אסור לכל דהוא הא אקדשיה ואסריה אכולי עלמא
 ו תורים לאו משום גדרא הוא דלי הכי היה אסור לכל אלס איסורא
 הוא

[illegible]

מסורת הש"ס

(א) ס"א לא חולין, (ב) [לקמן יג: ג' ע"ש], (ד) [מזיר כב: ע"ש], (ה) ס"א דהיינו שלא אוכל לך שרי,

הגהות הב"ח

[illegible]

מוסף רש"י

[illegible]

פירוש הרא"ש

[illegible][illegible]